

Posudek vedoucího na bakalářskou práci

Existencialismus a Sartrovo pojetí vztahů k druhým v dramatu *S vyloučením veřejnosti*

Vypracovala: Zuzana Martáková

Tématem předložené bakalářské práce je komparace/korespondence Sartrovy filosofie a dramatické tvorby s důrazem na problém vztahu k druhým. Autorka se konkrétně zaměřuje na analýzu modalit vztahu k druhým v *Bytí a nicotě* a v divadelní hře *S vyloučením veřejnosti*. Téma « ilustrace » Sartrových filosofických tezí v jeho hrách je na první pohled poněkud učebnicové či čítankové, autorce se níméně podařilo v posledních kapitolách práce plasticky představit všechny hlavní modalit vztahu k druhým v *Bytí a nicotě* (láska, masochismus, sadismus, touha, nenávisť) a přesvědčivě ukázat, jak jsou tyto modalit rozehrány ve hře *S vyloučením veřejnosti*. Je si přitom vědoma specifik divadelní řeči oproti filosofickému diskurzu.

Za nejsilnější pasáž práce považuji shrnující část « 5.4. Shrnutí vztahů k druhým ve hře *S vyloučením veřejnosti* ». Autorce se v některých formulacích v této části daří pregnantně a vlastními slovy shrnout Sartrovu pozici. Viz str. 67:

« Sartre zde tedy upozorňuje na to, jak moc je důležité to, jak jednotlivce vidí druhý, protože právě druhý tvoří realitu toho, jací jsme. »

Rovněž oceňuji zohlednění Sartrova důležitého pojmu « situace ». Škoda jen, že autorka více nezohlednila Sartrovy texty o divadle (např. spis *Za divadlo situace*). Uvedení do Sartrova myšlení o divadle by jistě dalo lepší teoretický rámec teatrologickému rozměru práce. Bylo by prospěšnější než obecné a paušalizující úvody do historie divadla od antiky atp., které vlastnímu tématu práce nic nepřinášejí.

Tím se dostávám ke své hlavní metodologické námitce, o níž jsme s autorkou průběžně diskutovali, a tou je rozsah a práce se zdroji v úvodních dvou kapitolách « 1. EXISTENCIALISMUS » a « 2. FRANCOUZSKÝ EXISTENCIALISMUS ». Tyto kapitoly do práce přes svůj značný rozsah nic zásadního nepřinášejí. Navíc poměrně vágně čerpají ze sekundární literatury a s některými formulacemi by šlo velmi snadno polemizovat (např. vztah Heideggera k fenomenologii, odkaz Kierkegaarda pro existencialismus).

S ohledem na výše uvedené kvality i zmíněné limity práce navrhuji ji hodnotit jako velmi dobrou (2).

V Praze dne 5. 6. 2024

Jan Bierhanzl